

COOLIA

Contactblad van de Nederlandse Mycologische Vereniging

Redactie: P. B. Jansen, Meerten Verhoffstraat 9, Breda
F. Benjaminsen, Mullerweg 23, Eindhoven

ONZE OUD-VOORZITTER EREDOCTOR

Op 9 januari a.s. wordt aan onze oud-voorzitter, de Heer G. L. van Eyndhoven, Floraplein 9, Haarlem, het eredoctoraat in de wiskunde en natuurwetenschappen verleend wegens zijn onderzoekingen op het gebied van mijten.

De Mycologische vereniging wenst haar oud-voorzitter van harte geluk met deze bijzondere onderscheiding en hoopt, dat hij nog lang zijn interessante wetenschappelijke arbeid zal mogen voortzetten.

DR. A. F. M. REIJNDERS ONDERSCHIEDEN

Op 30 april 1966 werd onze oud-voorzitter Dr. A. F. M. Reijnders benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

Gaarne willen wij hem met deze koninklijke onderscheiding hartelijk gelukwensen.

Onder de verschillende factoren, die hebben geleid tot het verlenen van deze onderscheiding zal de grote betekenis van Dr. Reijnders als mycoloog er zeker een zijn.

In de laatste jaren deed Dr. Reijnders in de vereniging niet zo van zich spreken, daar hij naast zijn werkkring als leraar te Amersfoort zeer veel tijd gaf aan de onderzoekingen, waarvan de resultaten zijn neergelegd in zijn in 1963 verschenen boek over de ontwikkeling der Agaricales. Voordien, zoals de oudere leden welbekend, heeft hij echter gedurende een groot aantal jaren een actieve rol in de vereniging gespeeld en veel tijd en energie aan haar gegeven. Gedurende twee perioden was hij redakteur van "Fungus" en wel van 1929-1933 en van 1948-1949. In 1946 werd hij lid van het bestuur en bleef dat negen jaren; van 1946-1952 was hij ondervoorzitter en van 1952-1955 voorzitter. Vele paddestoelenexcursies heeft hij geleid, zowel voor de leden van de N. M. V. alsook voor anderen.

Hoewel hij deze functies bekleedde naast zijn werkkring als leraar, zag hij kans nog een groot aantal publicaties het licht te doen zien. Vooral in Fungus verschenen een groot aantal artikelen van zijn hand. Van zeer grote betekenis zijn echter zijn wetenschappelijke onderzoekingen over de ontwikkeling en microscopische bouw van de vruchtlichamen van de Agaricales, waarover hij elders publiceerdde en welke

in zijn in 1963 verschenen boek uitvoerig worden besproken.

Nu Dr. Reijnders het leraarschap heeft neergelegd en wat dat betreft van een *otium cum dignitate* mag genieten, hopen wij, dat dit voor hem een reden mag zijn, om de banden met de vereniging weer wat vaster aan te halen.

Nogmaals onze gelukwensen !

BOEKBESPREKING

A. F. M. REIJNDERS, *Les problèmes du développement des carpophores des Agaricales et de quelques groupes voisins*. (W. Junk, Den Haag, 1963 412 p., 2 fig., 55 pl., Fl. 60, --).

Dit boek is de vrucht van een gedegen fundamenteel onderzoek, waaraan de auteur vele jaren heeft gewijd. Reeds eerder verschenen op dit gebied publicaties van zijn hand, de eerste in 1933 (*Med. Ned. Myc. Ver.* 21, p. 35-208), de tweede in 1948 (*Rec. Trav. bot. Néerl.* 41, p. 233-396) een derde artikel werd gepubliceerd in 1952 (*Verh. Kon. Ned. Akad. Wet.*, 2de reeks, 48, 4, p. 1-116).

Het nu in 1963 bij Junk in Den Haag uitgegeven boek mag zeker als standaardwerk over de ontwikkeling van de vruchtlichamen bij de Agaricales beschouwd worden.

In het eerste deel van dit 412 bladzijden omvattende boek geeft de auteur een historisch overzicht van het op dit gebied in de 19de en 20e eeuw verrichtte onderzoek. Hij begint met de meningen van E. FRIES (1825) en DE CANDOLLE (1827) en de eerste echte waarnemingen over de ontwikkeling van paddestoelen, waaronder ook enkele Agaricales, van J. Schmitz (1842). Na het midden van de 19de eeuw is er meer en meer onderzoek gedaan over dit onderwerp: de auteur geeft een uiteenzetting van de verschillende opvattingen.

In het tweede deel worden nauwkeurige beschrijvingen gegeven van primordia van 76 paddestoelen. Van de meeste hiervan werden primordiën onderzocht in verschillende ontwikkelingsstadiën. In aanmerking genomen, dat deze primordiën moesten worden gefixeerd, ingebed, gesneden en gekleurd, waarna vele doorsneden werden bestudeerd, zijn in de 100 bladzijden van het tweede gedeelte de resultaten beschreven van een enorme hoeveelheid arbeid. Bovendien geven de vele microfoto's (332 op 55 platen) een duidelijk beeld van hetgeen de auteur in zijn preparaten heeft waargenomen.

In het derde deel heeft de schrijver in tabelvorm de gegevens samengebracht, die tot heden over de ontwikkeling van de hogere paddestoelen bekend zijn. Deze zijn deels aan de literatuur ontleend, deels gegrond op eigen waarnemingen. In zijn publicatie van 1948 had hij een schema van verschillende vormen van angiocarpie gegeven, waarvoor hij 25 soorten onderzocht had, in zijn werk van 1952 beschreef hij er nog 27 en in dit boek nog eens 76. De resultaten van